

SCRISOAREA SFÂNTULUI APOSTOL IACOB

Destinatarii scrisorii

¹ Iacob, slujitorul lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, către cele douăsprezece triburi care trăiesc în diaspora: Salutare!

Răbdare, credință și înțelepciune

² Să considerați ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin diferite încercări,

³ știind că încercarea credinței voastre produce răbdarea,

⁴ iar răbdarea trebuie să ducă la desăvârșirea faptei ca să fiți desăvârșiți și integri, fără să vă lipsească ceva.

⁵ Dacă îi lipsește cuiva dintre voi înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și fără mustrare, și i se va da,

⁶ dar să o ceară cu credință, fără ezitare, fiindcă cel care ezită se aseamănă cu valul mării purtat de vânt și aruncat de ici-colo.

⁷ Un astfel de om să nu-și închipuie că va primi ceva de la Domnul,

⁸ pentru că este un om cu suflet împărțit, nestatornic în toate căile sale.

⁹ Fratele care este umilit să se mândrească de înălțarea lui,

¹⁰ iar cel bogat de umilirea lui pentru că va trece ca floarea ierbii.

- ¹¹ Căci soarele s-a ridicat cu arșița lui și a uscat iarba, iar floarea ei a căzut, înfățișarea ei frumoasă a pierit. Tot așa și cel bogat se va sfârși în lucrările sale.
- ¹² Fericit omul care îndură ispita pentru că, după ce va fi încercat, va primi coroana vieții pe care a promis-o Domnul celor care îl iubesc.
- ¹³ Nimeni să nu spună când este ispitit: „De la Dumnezeu sunt ispitit” pentru că Dumnezeu nu poate fi ispitit la rău și nici nu ispitește pe nimeni.
- ¹⁴ Fiecare este ispitit de propria lui pofță care îl atrage și-l seduce;
- ¹⁵ apoi pofța, odată încolțită, dă naștere păcatului, iar păcatul, o dată săvârșit, provoacă moartea.
- ¹⁶ Nu vă înșelați, frații mei iubiți!
- ¹⁷ Orice dar bun și orice dar desăvârșit este de sus, coboară de la Tatăl luminilor în care nu este nici schimbare, nici umbră de transformare.
- ¹⁸ El a voit să ne dea naștere printr-un cuvânt de adevăr, ca să fim începutul creaturilor sale.

Primirea și împlinirea cuvântului

- ¹⁹ Să știți, frații mei iubiți: fiecare om să fie prompt la ascultare, încet la vorbire și lent la mânie,
- ²⁰ pentru că mânia omului nu împlinește dreptatea lui Dumnezeu.
- ²¹ De aceea, lăsați la o parte orice murdărie și toată răutatea, primiți cu blândețe cuvântul care a fost sădit în voi și care poate mântui sufletele voastre.
- ²² Căutați să împliniți cuvântul, nu numai să-l ascultați, înșelându-vă pe voi înșivă,
- ²³ pentru că, dacă cineva ascultă cuvântul și nu îl împlinește, se aseamănă cu omul care își privește propria față în oglindă:

²⁴ s-a privit pe sine, a plecat și a uitat îndată cum era.

²⁵ Dacă cineva privește cu atenție la legea desăvârșită a libertății și rămâne în ea, nu o ascultă ca apoi să o uite, ci ca să o pună în practică. Astfel, acesta va fi fericit în lucrarea sa.

²⁶ Dacă cineva crede că este religios, dar nu-și stăpânește limba, din contra își înșală inima, religiozitatea lui este zadarnică.

²⁷ Religiozitatea curată și fără pată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta: a-i vizita pe orfani și pe văduve în necazurile lor și a se păstra nepătați de lume.

2.

Dragostea creștină nu admite discriminările

¹ Frații mei, credința în Domnul nostru Isus Cristos, Domnul gloriei, nu admite părtinirile.

² Căci dacă ar intra în adunarea voastră un om cu inel de aur, cu haine luxoase și ar intra și un sărac cu haine ponosite,

³ iar voi v-ați uita la cel care poartă hainele luxoase și i-ați spune: „Luați loc aici”, iar celui sărac [i]-ați spune: „Tu stai acolo!” sau: „Stai jos, la picioarele mele!”,

⁴ nu ați judeca în mintea voastră și nu ați deveni judecători cu gânduri perverse?

⁵ Ascultați, frații mei iubiți: oare nu i-a ales Dumnezeu pe cei săraci în ochii lumii, dar bogați în credință, ca moștenitori ai împărăției pe care el a promis-o celor care îl iubesc?

⁶ Dar voi l-ați nesocotit pe cel sărac! Oare nu bogații sunt cei care vă asupresc și vă târăsc prin tribunale?

⁷ Oare nu ei insultă numele cel sfânt care a fost invocat asupra voastră?

⁸ Dacă voi împliniți într-adevăr legea împărăției, potrivit Scripturii: *Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!* bine faceți;

⁹ dar dacă sunteți părtinitori, faceți un păcat și sunteți condamnați de Lege precum cei care o încalcă.

- ¹⁰ Căci oricine ține toată Legea, dar o calcă numai într-o privință, se face vinovat de toate,
- ¹¹ pentru că cel care a spus: *Să nu comiți adulter!* a spus și: *Să nu ucizi!*, așadar, dacă nu comiți adulter, însă ucizi, ai încălcat Legea.
- ¹² Așa să vorbiți și așa să faceți ca niște oameni care vor fi judecați după legea libertății,
- ¹³ căci judecata este fără îndurare pentru cel care nu este îndurător; dar îndurarea învinge judecata.

Credința și faptele

- ¹⁴ Ce folos, frații mei, dacă cineva spune că are credință, dar nu are fapte; oare poate credința să-l mântuiască?
- ¹⁵ Dacă un frate sau o soră sunt lipsiți de îmbrăcăminte și de hrana de toate zilele
- ¹⁶ și cineva dintre voi le-ar spune: „Mergeți în pace, încălziți-vă și săturați-vă”, dar nu le dați cele necesare pentru trup, ce folos?
- ¹⁷ La fel și credința, dacă nu are fapte, este moartă în ea însăși.
- ¹⁸ Dimpotrivă, va spune cineva: „Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința cu faptele mele”.
- ¹⁹ Tu crezi că este un singur Dumnezeu? Bine faci! Și diavolii cred și se cutremură.
- ²⁰ Dar vrei să știi, om fără de minte, că credința fără fapte este zadarnică?
- ²¹ Oare Abraham, părintele nostru, nu pentru fapte a fost justificat aducându-l pe Isaac, fiul său, pe altarul [de jertfă]?
- ²² Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și că prin fapte credința este desăvârșită?
- ²³ Astfel s-a împlinit Scriptura care spune: *Abraham a crezut în Dumnezeu și i s-a considerat spre justificare* și a fost numit prietenul lui Dumnezeu.

- ²⁴ Deci vedeți că omul este justificat prin fapte și nu numai prin credință.
- ²⁵ Tot așa și Rahab, prostituata, a fost justificată prin fapte pentru că i-a primit pe soli și i-a trimis pe un alt drum.
- ²⁶ Căci după cum trupul fără duh este mort, la fel și credința fără fapte este moartă.

3.

Stăpânirea limbii

- ¹ Frații mei, să nu fie mulți dintre voi care devin învățători știind că noi vom avea o judecată mai aspră.
- ² Căci toți greșim în multe privințe. Dacă cineva nu greșește cu cuvântul, este un om desăvârșit, capabil să-și înfrâneze tot trupul.
- ³ Dacă punem frâul în gura cailor, ca să ne asculte, le conducem tot trupul.
- ⁴ Iată, chiar și corăbiile, deși sunt așa de mari și purtate de vânturi puternice, sunt conduse de o cârmă foarte mică, după cum vrea cel care le conduce.
- ⁵ Tot așa și limba: este un organ mic, dar se poate făli cu lucruri mari.
- Iată că un foc mic poate să aprindă o pădure mare!
- ⁶ Și limba este foc, o lume a nelegiurii. Limba este printre membrele noastre aceea care pângărește tot trupul și aprinde cursul existenței după ce a fost aprinsă de Gheenă.
- ⁷ Căci orice specie de animale, de păsări, de reptile și [animale] de mare poate fi domesticită și chiar au fost domesticite de oameni,
- ⁸ dar limba, nimeni dintre oameni nu poate s-o domesticească: ea este un rău nepotolit, plină de otravă ucigătoare.
- ⁹ Cu ea îl binecuvântăm pe Domnul și pe Tatăl și tot cu ea îi blestemăm pe oamenii făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.
- ¹⁰ Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie să fie astfel, frații mei.

¹¹ Oare poate izvorul să reverse din aceeași vână apă dulce și amară?

¹² Frații mei, oare poate smochinul să facă măslina și vița de vie smochine? Nici izvorul sărat nu poate produce apă dulce.

Adevărata înțelepciune

¹³ Cine este înțelept și învățat între voi? Să-și arate faptele printr-o purtare bună în modestia înțelepciunii.

¹⁴ Dar dacă aveți gelozie amară și rivalitate în inima voastră, nu vă lăudați și nu mințiți împotriva adevărului.

¹⁵ Nu aceasta este înțelepciunea care vine de sus, ci este pământească, instinctuală și diabolică,

¹⁶ pentru că acolo unde este gelozie și rivalitate, acolo se află dezordine și tot felul de fapte rele.

¹⁷ Dar înțelepciunea care vine de sus este, înainte de toate, curată, apoi pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie.

¹⁸ Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

4.

O alegere radicală: sau Dumnezeu, sau lumea

¹ De unde [vin] războaiele, de unde conflictele dintre voi? Oare nu tocmai din poftele voastre care se luptă în membrele voastre?

² Râvniți și nu aveți; ucideți și invidiați, dar nu reușiți să obțineți; vă luptați și purtați războaie; nu aveți pentru că nu cereți,

³ cereți și nu primiți pentru că cereți rău, pentru a risipi în plăcerile voastre.

⁴ Desfrânaților! Oare nu știți că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Așadar, cine vrea să fie prietenul lumii, devine dușmanul lui Dumnezeu.

⁵ Sau credeți că Scriptura spune în zadar: „Duhul pe care l-a pus în noi ne iubește până la gelozie”?

⁶ Dar el dă un har și mai mare; de aceea spune:

*Dumnezeu se împotrivește celor mândri,
însă celor smeriți le dă har.*

⁷ Așadar, supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi;

⁸ apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă inimile, voi cei cu inima împărțită!

⁹ Tânguiți-vă, gemeți și plângeți! Râsul vostru să se schimbe în plâns, iar bucuria voastră, în întristare.

¹⁰ Umiliți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

¹¹ Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine îl vorbește de rău pe fratele sau îl judecă pe fratele său, vorbește de rău Legea și judecă Legea. Dar dacă judeci Legea, nu ești un împlinitor al Legii, ci judecător.

¹² Unul singur este legiuitorul și judecătorul care poate să salveze sau să nimicească. Dar tu cine ești că-l judeci pe aproapele?

Denunțarea aroganței celor bogați

¹³ Ei, voi care ziceți: „Astăzi sau mâine vom pleca în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face comerț și vom câștiga” –

¹⁴ dar nu știți ce va fi mâine. Căci ce este viața voastră? – Voi sunteți ca un abur care apare pentru puțin și apoi dispare îndată.

¹⁵ Dimpotrivă, ar trebui să spuneți: „Dacă Domnul va vrea, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru”.

¹⁶ Dar acum vă mândriți cu lăudăroșenia voastră. Orice astfel de laudă este rea.

¹⁷ Așadar, cine știe să facă binele și nu-l face [comite] păcat.

5.

¹ Ei, voi bogaților! Plângeți văitându-vă din cauza nenorocirilor care vor veni peste voi.

² Bogăția voastră a putrezit și hainele voastre au fost roase de molii.

³ Aurul vostru și argintul au ruginit, iar rugina lor va fi o mărturie împotriva voastră și va devora trupurile voastre ca focul. Ați adunat comori pentru zilele de pe urmă!

⁴ Iată, plata pe care voi ați reținut-o de la lucrătorii care au secerat ogoarele voastre, strigă, iar strigătele secerătorilor au ajuns până la urechile Domnului oștirilor.

⁵ Voi ați trăit pe pământ în lux și în plăceri; v-ați îngrășat inimile pentru ziua tăierii.

⁶ L-ați osândit și l ați ucis pe cel drept, iar el nu vi s-a împotrivit.

Îndemn la răbdare în așteptarea Domnului

⁷ Așadar, fraților, fiți îndelung răbdători până la venirea Domnului. Iată că agricultorul așteaptă rodul prețios al pământului având răbdare ca să primească ploaia timpurie și cea târzie.

⁸ Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, pentru că venirea Domnului este aproape.

⁹ Nu vă plângeți, fraților, unii împotriva altora, ca să nu fiți judecați; iată că judecătorul este la ușă.

¹⁰ Fraților, luați-i ca exemplu de suferință și de îndelungă-răbdare pe profeții care au vorbit în numele Domnului.

¹¹ Iată, noi îi numim fericiți pe cei care au fost perseverenți. Ați auzit de răbdarea lui Iob și ați văzut [ce a făcut] Domnul pentru el în

cele din urmă, pentru că Domnul este milostiv și îndurător.

¹² Înainte de toate, frații mei, să nu jurați nici pe cer, nici pe pământ și nici vreun alt fel de jurământ [să nu faceți]. Pentru voi, da să fie da și nu să fie nu, ca să nu cădeți sub judecată.

¹³ Este cineva dintre voi în suferință? Să se roage! Este cineva bine dispus? Să cânte psalmi.

¹⁴ Este cineva dintre voi bolnav? Să-i cheme pe preoții Bisericii și ei să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului.

¹⁵ Iar rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, iar dacă a săvârșit păcate, i se vor ierta.

¹⁶ Așadar, mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați. Rugăciunea stăruitoare a celui drept poate înfăptui multe.

¹⁷ Ilie era un om cu slăbiciuni, asemenea nouă, dar s-a rugat cu stăruință să nu plouă și nu a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

¹⁸ Apoi s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie, iar pământul a produs rodul său.

¹⁹ Frații mei, dacă cineva dintre voi rătăcește departe de adevăr și un altul îl întoarce,

²⁰ să știe că cel care îl întoarce pe un păcătos de pe drumul rătăcit își va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco